

Eleccions catalanes: sí a l'autodeterminació, però....

El president del govern autònom de Catalunya, Artur Mas, va declarar que havia convocat anticipadament les eleccions (quan encara faltaven dos anys per a acabar la legislatura, normalment) perquè l'objectiu principal de la legislatura havia fracassat abans d'hora. En efecte, el pacte fiscal que s'havia proposat d'aconseguir, per a resoldre els greus problemes econòmics que té plantejats Catalunya, havia rebut ja un no rotund i definitiu per part del govern espanyol. Malgrat l'aval de la majoria dels diputats del Parlament de Catalunya. Davant d'aquesta realitat, Artur Mas es veia legitimat a convocar noves eleccions per a donar un pas endavant cap a la consecució de la sobirania del poble català. Ho havia decidit després d'haver interpretat el sentit que havia tingut la magna manifestació de la societat catalana, de l'11 de setembre, en què més d'un milió i mig de ciutadans, pacíficament i cívicament, reclamaven al carrer “Catalunya, nou Estat d'Europa”. El poble havia parlat i calia donar-li una resposta adequada i coherent.

Durant tota la campanya electoral, Artur Mas i la coalició que presideix CiU (Convergència Democràtica i Unió Democràtica), no s'ha cansat de repetir que invitava el poble català a expressar en les urnes la seva voluntat d'encetar un nou camí orientat cap a l'emancipació nacional, cap la construcció d'un Estat propi. Les urnes havien de donar legitimitat democràtica i institucional a les seves reivindicacions. En cas d'èxit, Artur Mas es comprometia a convocar un referèndum d'autodeterminació, encara que la legislació espanyola vigent no el facultés a fer-ho.

Els resultats de les eleccions del 25 de novembre no han estat els previstos per Artur Mas. Més encara, CiU ha perdut fins i tot un bon nombre d'escons (ha passat dels 62 que tenia als 50 que ha obtingut). Però si ajuntem aquest 50 als aconseguits pels altres partits que també són favorables a l'autodeterminació, i en últim terme a la independència, sumen un total de 87 diputats, o sigui la gran majoria dels 135 escons de què està compost el Parlament autònom de Catalunya. En aquesta perspectiva, els resultats de les eleccions han estat un èxit, la proposta liderada per Artur Mas té la porta oberta. Tanmateix, no de la manera que ell hauria volgut. Perquè els altres partits favorables, tots ells de matriu esquerrana, (Esquerra Republicana de Catalunya, amb 21 escons, Iniciativa per Catalunya, amb 13 escons i Candidatura d'Unitat Popular,

amb 3 escons) li han vingut a dir que el seu sí no és un xec en blanc, passa per un profund canvi de la política que fins ara, mentre ha governat, ha seguit CiU. És necessari que el nou curs polític que començarà ara s'enfoqui, d'una manera més contundent, vers la solució dels greus problemes econòmics i socials que estan amenaçant la mateixa existència de la societat del benestar per al conjunt dels catalans. Es tracta, en el fons, de prioritzar les polítiques relacionades amb l'ensenyament, la sanitat i altres serveis socials que han sofert retallades insuportables que no es poden justificar únicament per les crisis que afecten l'Estat espanyol i un bon nombre d'Estats de la Unió Europea.

Aquests plantejaments queden reflectits en els programes dels esmentats partits i en unes xifres reveladores: dels 3.657.450 votants en les eleccions del 25 de novembre, és a dir gairebé el 70% de ciutadans convocats a les urnes, el 59% formen el bloc dels que opten per al dret a exercir l'autodeterminació (CiU suma 1.112.000 vots dels 2.140.000 que constitueixen el bloc sobiranista o, dit d'una altra manera, CiU representa al voltant del 59% d'aquest conjunt). Els partits restants es divideixen en els favorables a una Espanya federal (el Partit dels Socialistes de Catalunya, amb 20 escons) i els qui, al màxim, desitgen una posada al dia de la Constitució espanyola, sense posar en qüestió res d'essencial: el Partit Popular (19 escons) i Ciutadans (9 escons). Enfront d'aquests resultats ara apareix més clara la lectura simplista que CiU havia fet de la manifestació històrica de l'11 de setembre, molt més plural del que s'havia imaginat.

El president sortint, Artur Mas, es veu obligat a cercar aliats per a governar, sigui fent coalició amb altres partits sobiranistes sigui comptant amb algun d'ells per a garantir, amb el seu suport extern, la governabilitat. En tot cas, Artur Mas ja ha anunciat que durant la legislatura que s'inicia ara, malgrat haver d'estar condicionada pels pactes, convocarà el referèndum d'autodeterminació promès, amb l'aval d'altres partits.

Aureli Argemí
president emèrit del CIEMEN